

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXII. An fides sit justificationis integra causa Formalis: An verò Dei justitia
eßentialis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

de baptismo, quo & peccata abluuntur, & animæ sanctificantur.

IV. PROBATVR. Tit. 3. *Vt iustificati gratiâ ipsius, hæredes simus, secundum spem vitæ. Quia Sp. Sanctum effudit in nos abunde per Iesum. &c. Vbi de Regeneratione agit, quæ nec intelligi potest nisi cum facta mutatione in regeneratis, ex iniustis factis iustis, Simul ibidem exprimuntur omnes causæ iustificationis: Efficiens, benignitas Dei: Meritoria, Christus: Instrumentalis, Baptisma: Formalis, Sp. Sanctus effusus in nos, qui est eius donum Caritas.*

Demum ipsi Sectarii fatentur, esse in nobis quandam renovationem; sed hanc non ipsam esse iustificationem. At eam hic Appellat iustificationem Apostolus.

V. PROBATVR. Heb. 11. Abel, Testimonium consecutus est; esse iustus. Noë iustitia, quæ per fidem est, heres est constituta, perfectè sc. & vere; non solum inchoatè: Gen. 6. Noë vir iustus & perfectus, non imputatiè. Vide plura in Antichristop. 4. q. 33.

QUÆSTIO LXII.

An Fides sit iustificationis integrata, & formalis? An vero Dei iustitia essentialis?

I. LUTHERVS variavit; nunc Fidem, nunc Christum statuens formalem causam iustificationis.

1. Ita enim in Com. ad Gal. 2. Sophista dicunt Cæritatem informare & imbuere fidem: Nos dicimus Christum informare & imbuere fidem; Vel, formam esse fidei. Ergo fide apprehensio, & inhabitans Christus est iustitia Christiana; propter quam nos Deus reputat iustos, & donat vitam eternam.

2. Idem ibid. Formalis nostra iustitia est ipsa fides, & nebula cordis, hoc est, fiducia in rem, quæ non videatur.

MELANCHTHON in Conf. Aug. art. 4. ait, Fides nobis pro iustitia imputari coram Deo. Sed id, art. 4. §. 6. 10. non propter ipsam fidem virtutem, sed propter Christi meritum: fide autem nos iustificans; quia fide apprehendimus. Sic & iste variat inter & Fidem, & Christi meritum, & Dei misericordiam.

LUTHERANI tum Rigi, tum Molles, omnesque hoc errore desciuerunt, teste Colloquio Altenburg.

AUTOR. Fides non est integra causa iustificationis.

1. Quia, Gal. 5. Ex fide spem iustitiae expectamus: id est, Ex fide speramus vitam æternam, mercudem iustitiae: Aut, Ex fide speramus nos posse iustificari. Ita Aug. l. de Sp. & lit. c. 32. Verum Ex fide illa, quæ per Dil. Etionem operatur: non ergo ex sola, sed formatate Ideo 1. Cor. 3. Si habuero omnes fidem, ita & caritatem autem non habuero, nihil mihi proficit. Iac. 2. Quia fides in operibus mortua est. Unde, 1. Ioan. 3. Quis non diligit, manet in morte. &c.

2. Ita S. Patres consentiunt. R. 2. c. 4.

3. RATIO. 1. Quia fides excidit definens in beatis: iustitia vero visus perficitur.

2. Iustitia nos Christo facit similes at fides dissimiles; nam hac ipsa eruit.

3. Iustitia non potest esse informata fides potest.

INSTANT Lutherus & Calvinus, & ex illo Abacuc: Iustus ex fide viuit, mire exigit distinctionem fidei in Formatam, & Intermem.

DICO Iac. 2. distinguitur in Viuam & Mortuam; quod est idem: nā quod viuit, per formam viuit. Et Gal. 5. Prodes per dilectionem operatur, passiuè ingrediens, id est mota; non actiue qualiterat. Dilectio est forma extrinseca fidelis.

fidei, quæ dat ei ut moueatur; non intrinseca, ut sit; nam fides est etiam pulsa caritate.

Neque obscuramus Christum, eisque beneficia, aut fidem, dum caritatem extollimus: ut de qua i. Cor. 13. Maior horum est Caritas: Ioan. 13. Mandatum nōnum do nobis. Col. 3. Super omniscaritatem habete: quæ est fidei, quod lux soli. Vnde i. Ioan. 3. Translati sumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres.

ILLUSTRANS OSIANDER in confutatione Melanchtoni testatur apud Confessionistas esse XX. tentias de iustificatione discrepantes. Idem i. contra Nyctoracem, esse XIV. ait. Idem ex Lutheri scriptis assertur, iustitiam Dei, qua essentialiter iustus est, causam esse formalem iustificationis nostra: Lutherum sic intelligens dicentem, quod Christus nobis inhabitans sit formalis illius causa. Proinde imputatiuum iustitiam respuit.

SUPER istis. 1. Quia 2. Pet. 1. dicimus effici divinae consortes nature.

2. Quia Deus non acceptat ullam iustitiam, nisi unam.

AUTOR. Fides viua est vera iustitia nostra per Christum.

1. Rom. 4. Credenti in eum, qui iustificat impium, reputatur fides eius ad iustitiam. &c. Quia reputata est Abraham &c. Quin & signum accepit Circumcisio, signaculum iustitiae fidei. &c. ut reputetur & illus ad iustitiam. Gal. 3. Fide spem iustitiae expectamus. Nam in Christo Iesu non que circ. neque præputium aliquid valet: sed fides, qua per dilectionem operatur. At fides operans non est essentialiter Dei.

2. Ita S. Aug. lib. de Spir. & lit. c. 9. & 31. &c.

3. RATIO fawet. 1. Quia iustificatio præcedit Inhabitationem Dei. Nā Sap. 1. Sp. Sanctus non habitat in corpore subditio peccatis.

2. Quia Essentiali iustitia Dei esse-

mus æque iusti, ac Christus. At Ioan. 1. omnes de plenitudine eius accepimus. Et Eph. 4. Cuique nostrum data est gratia secundum mensuram donationis Christi.

3. Quia Deus acceptauit iustitiam Christi creatam, qua pro nobis satisfecit: ergo hac meritorie iustificamur, non essentiali, quam Deus non accepit.

DICO AD I. Dicimus consortes naturæ diuinæ fieri, non per essentiallem Christi iustitiam, ut Osiander affingit S. Petro: sed quod per Christum, ait, nobis maxima & pretiosa promissa donauit, id est, res promissas, non meras promissiones: sc. i. Ioan. 3. ut filii Dei nominemur & simus. &c.

AD II. Iustitiam satisfactoriam, Deus non acceptat, nisi infinitam; quia peccati offensa est infinita. At aliquam Christi Creatam acceptat; qua tamen est valoris infiniti, ob Unionem hypostaticam in Christo. Et illam nobis donauit Patri offerendam. 2. Tim. vlt. Deposita est mihi corona iustitiae. &c. Demum Cal. Inst. 3. c. 11. fusè refellit Osiandrum.

QVÆSTIO LXIII.

An Sola Remissio peccatorum sit formalis causa iustificationis?

CALVINVS & CALVINISTAE apud Scharpium, agnoscunt cum Lutheranis Imputationem iustitiae Christi; & Non imputationem peccatorum; At causam formalen iustificationis assertum propriè ponit in Remissione peccatorum. Vultque iustificationis nomen esse forense. Internam renovationem censet indignam nomine iustitiae. Sic Inst. 1. 6. 13. §. 2. 3. 21. 22. & in Anid. sess. 6.

a

SCHAR-

